

Niby tacy sami, a jednak inni.

Dzień 4.

Dzień Dziecka.

Wykonanie pracy plastycznej Dzieci z całego świata.

- Oglądanie zdjęć przedstawiających dzieci z różnych kontynentów.

Zdjęcia dzieci z różnych kontynentów.

Dzieci oglądają zdjęcia, wymieniają różnice między przedstawionymi na nich dziećmi (kolor skóry, kształt oczu itd.).

- Zabawa uwrażliwiająca zmysł dotyku – Badamy swoją twarz.

Każde dziecko za pomocą dotyku bada kształt swojej głowy, wypukłość nosa, uszu i policzków, ułożenie brwi itp.

Rodzic pyta:

- Jaki kształt ma głowa?
- Jakie są wasze włosy? (Proste, kręcone, miękkie...).
- Wymieńcie części twarzy.
- Popatrzcie na kolegę. Czy jest taki sam jak wy? Czy ma taki sam kolor oczu i włosów?

- Zapoznanie ze sposobem wykonania pracy plastycznej Dzieci z całego świata.

Dla każdego dziecka: kartka z narysowanymi kołami (o średnicy 15 cm), kwadraty (o boku długości 20 cm), wycięte z szarego papieru pakowego, klej, nożyczki, kredki.

- Wycinanie kół.
- Rysowanie na kołach oczu, nosa, ust (kształt jest uzależniony od koloru koła).
- Przyklejanie kół na kwadracie z szarego papieru.
- Dorysowywanie włosów w taki sposób, aby zarysować kredkami linię łączącą koło z papierem.
- Wycinanie narysowanej głowy.
- Wykonanie prac przez dzieci.
- Układanie na kartonie kompozycji z głów, tworzącej zbiorowy portret dzieci.

Kartony formatu A3, klej.

Rodzic wspólnie z dziećmi układa na kartonie narysowane i wycięte głowy, a następnie dzieci je przyklejają. Na jednym kartonie można zmieścić od 6 do 8 głów. Na każdym kartonie powinny się znaleźć głowy w różnych kolorach (białe, czarne, żółte)

- Wykonanie papierowych pacynek paluszkowych.

Dla każdego dziecka: Teczka,, Wyprawka plastyczna karta I, nożyczki, klej.

Dzieci wycinają pacynki, skleją je. Określają, jakie emocje są przedstawione na buziach

Olka i Ady. Dzieci dobierają się w pary i próbują prowadzić dialogi, korzystając z wybranych Pacynek.

Zabawa rozwijająca wyobraźnię, zdolności obrazowania tekstu ruchem, wyrażania emocji

– Różne opowiadania.

Pozyskane przez rodzica nagranie wybranej muzyki pasującej do opowiadania, gazety, klocki, aktorzy: mama, dziecko, pluszowy kot, krzeselko i kocyk (zasłona).

Rodzic wybiera utwory (według własnego uznania) do przedstawianych dzieciom krótkich opowiadań.

Wybrane fragmenty muzyki muszą mieć odpowiedni charakter, dostosowany do treści.

Przebieg zajęć:

Rodzic włącza nagranie muzyki o tajemniczym nastroju. Dziecko wciela się w postać Tomka, wykonując płynne ruchy, zgodne z nagraniem muzyki. Nasłuchuje. Rodzic gniecie gazetę lub w inny wybrany przez siebie sposób naśladuje dziwne szmery. Chłopiec biegnie do mamy, wskazuje kierunek, z którego dobiegają dźwięki, robi przerażoną minę. Razem z mamą wraca do pokoju. Mama skrada się w kierunku, z którego słychać dziwne dźwięki. Odstania zasłonę. Tomek podskakuje wesoło, przestaje się bać. Bierze kotka na ręce, pokazuje go mamie. Uśmiecha się i przytula swojego domowego przyjaciela.

Teksty Bożeny Formy:

- Tomek bawi się w swoim pokoju. Nagle słyszy dziwne szmery. Jest przerażony. Biegnie do mamy. Mamusia postanawia sprawdzić, co to za odgłosy. Trzyma Tomka za rękę i wraca do jego pokoju. Po cichu skradają się w kierunku firanki, zza której nagle wychodzi kot. Ach, to jego sprawka. Tomek bierze go na ręce, przytula, głaszcze i żartobliwie mu grozi. Uśmiecha się do mamy.
- Dzisiaj są urodziny Marty. Marta jest bardzo smutna, ponieważ wszystko jest przygotowane, a goście nie przychodzą. Ciągle pyta rodziców, która godzina. Siada na fotelu i zaczyna płakać. Nagle słychać dzwonek. Biegnie do drzwi – otwiera je... O!! Ze zdziwienia otwiera buzię. Ile gości. Cała rodzina i dzieci. Wszyscy mają kolorowe balony i prezenty, uśmiechają się. Marta

jest szczęśliwa. Radośnie bije jej małe serduszko. Zaprasza gości do środka.

- Tymon bawi się z Arturem klockami. Jest bardzo zadowolony i szczęśliwy. Nagle podbiega do nich Tomek. Nie zwraca uwagi na Tymona. Szeptem coś Arturowi do ucha i po chwili chłopcy odchodzą. Tymon jest bardzo smutny. Zaczyna płakać. Po chwili staje się bardzo zły. Niszczy piękną budowlę z klocków. Kładzie się na dywanie i płacze, uderzając rękami o dywan. Nagle podchodzą do niego Ada i Rafał. Pocieszają go i zapraszają do wspólnej zabawy. Tymon znów się uśmiecha. Jest zadowolony i miły.